

Список литературы: 1. *Косенко А.В.* Совершенствование организационных основ коммерциализации объектов интеллектуальной собственности / А.В. Косенко // Бизнес Шнформ.- Харків:ХНУЕ. – 2009. №1. – с.3-10. 2. Коммерциализация объектов интеллектуальной собственности // Интеллектуальная собственность. Консультации. Прил. к журн. «Интеллектуальная собственность. Промышленная собственность». - 2006. - N 1 - С.21-26. 3. *Лынный Н.В.* Методические проблемы коммерциализации объектов интеллектуальной собственности (Начало статьи см. «Изобретательство, 2011, Т. XI, N 3-5) // Изобретательство. - 2011. - Т. XI. - N 6. - С.1-8. 4. *Мухомад В.И.* Коммерциализация интеллектуальной собственности. - М.: Магистр-Инфра, 2010. - 510 с. : ил.

ГОЛОВАНЬ Г.Г., магістр, НТУ «ХП»

ВИЗНАННЯ ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НЕМАТЕРІАЛЬНИМИ АКТИВАМИ ТА ЇХ ОЦІНКА

Розширення правового та економічного механізму господарської діяльності зумовили появу нових об'єктів інтелектуальної власності (ОІВ) та, як наслідок, необхідність розробки нової методології обліку, що відповідає міжнародним стандартам.

ОІВ умовно поділяються на об'єкти промислової власності, об'єкти авторського права та суміжних прав, засоби індивідуалізації та нетрадиційні об'єкти інтелектуальної власності. До складу групи об'єктів промислової власності відносяться і нематеріальні активи (НМА).

НМА відіграють важливу роль у господарській діяльності підприємств. Але слід зазначити, що оцінка НМА з моменту прийняття національного стандарту до сьогодні залишається одним з найбільш проблемних питань. Труднощі оцінки пов'язані з відсутністю вичерпного переліку витрат, які можна зараховувати до первісної вартості об'єктів нематеріальних активів.

Методика і принципи побудови обліку НМА є об'єктом вивчення багатьох вчених-економістів. Зокрема, цим питанням присвячені роботи В. Батіщева, О. Бугайчук, Н. Дзюби, О. Іванець, Л. Котенко, Т. Польової, та ряду інших.

Визнання ОІВ нематеріальними активами надає підприємству довгострокові права або переваги. Найчастіше це права на використання інших активів, здійснення окремих видів діяльності, для яких є обов'язковим патентування або ліцензування, виняткові права на використання певної формули, технології. Такі права є довгостроковими інвестиціями, які підприємство здійснює за грошові кошти або в обмін на інші активи. Використання прав дає підприємству переваги щодо зниження собівартості продукції, можливості зайняти певне місце на ринку, підвищити конкурентоспроможність, краще просувати продукцію [3].

Особливо слід приділити увагу питанням, що пов'язані з проблемою оцінки НМА, які були створені підприємством самостійно. Так, наприклад, А.Дребін вважає за доцільне списувати такі витрати у періодах їх виникнення, оскільки період отримання доходів точно невідомий, а А.Мілбарн пропонує проводити повну капіталізацію з наступною амортизацією [1]. На нашу думку, все визначає ситуація, що склалась на момент проведення оцінки НМА на самому підприємстві.

Так, нематеріальний актив, який визнається в результаті розробки, відображають у балансі за умов, якщо підприємство має намір, технічну можливість та ресурси по доведенню цього активу для реалізації або використання у ході виконання бізнес – плану. Наступна ситуація пов'язана з можливістю отримання майбутніх економічних вигод від реалізації та використання нематеріального активу. Така позиція має місце за умов майбутнього надходження грошових коштів, які будуть генеруватися в процесі безперервного використання НМА. Все це можливо лише при наявності інформації для достовірного визначення витрат, пов'язаних із розробкою нематеріального активу.

Таким чином, НМА це — не втаємничені цінності, а потужний інструмент поживлення інноваційно-інвестиційної діяльності та прискореного розвитку вітчизняної економіки. Саме тому визнання і оцінка

НМА має вагоме значення у процесі визначення становища кон'юнктури ринку, зв'язків з потенційними інвесторами, активного привернення уваги споживачів, тобто підвищення конкурентоспроможності вітчизняного підприємства.

Список літератури: 1. *Пономарьова Н.А.* Проблеми визнання та оцінки нематеріальних активів .А.Пономарьова, А.Шелест // Вісник Хмельницького національного університету: Економічні науки. - 2008. - № 5. - С. 328. 2. *Давидова К.* Нематеріальні активи в обліку // Баланс. - 2008. - № 91. - С. 25. 3. *Тетянич Л.* Нематеріальні активи: відображення в бухгалтерському обліку // Головбух. - 2007. - № 26. - С. 33. 4. *Уманців Г.* Внутрішній гудвіл підприємства: економічна природа, проблеми оцінки та обліку// Бухгалтерський облік і аудит. - 2007. - №9. - С. 51.

ЄЛТОВ О.С.

УДОСКОНАЛЕННЯ ШЛЯХІВ КАПІТАЛІЗАЦІЇ БАНКУ

Активне проникнення іноземного капіталу у вітчизняний банківській сектор несе в собі як позитивні моменти, так і певні ризики, які можуть призвести не лише до зміни структури банківського сектору, а й спричинити неконтрольовані наслідки для економічної системи держави. Враховуючи те, що український ринок банківських послуг упродовж останніх років залишається одним із найдинамічніших у Східній Європі, а отже, досить привабливим для освоєння іноземними банками, особливої актуальності набувають дослідження сучасних тенденцій присутності іноземного капіталу в банківському секторі України. Проте, необхідно враховувати як позитивні так і негативні моменти припливу іноземного капіталу в країну.

Розглянемо ряд чинників, які свідчать про корисність притоку іноземного капіталу до вітчизняної банківської системи:

- 1) розширення спектра банківських послуг і підвищення їх якості;
- 2) зниження рівня відсоткових ставок за кредитами;